

[Brøndlund Nielsen.]

kommer ind under de her nævnte, hvor der også kan være ligsvigtige funktioner. Det er et problem, der interesserer venstre. Vi mener, at der skal være organisationsfrihed og frihed til forhandling på arbejdsmarkedet, men vi har jo tidligere fremsat det synspunkt adskillige gange, at det burde hindres, at der kan komme konflikter på livsvigtige områder.

Når man endelig skal overveje alle disse spørgsmål, hvor organisationernes rolle tages op, kunne der være mange andre ting, som burde ind i en meget bredere overvejelse. Jeg tænker her på det, vi også tidligere fra venstres side har peget på, nemlig det urimelige i, at lønmodtagere for at have et bestemt arbejde skal være medlemmer i organisationer, gennem hvilke de også kommer til at yde bidrag til politiske partier. Sådanne problemer kunne vi da godt tænke os at tage op i en langt bredere sammenhæng, for mens organisationerne altså kan løse en række praktiske opgaver på en fornuftig måde og på en sund måde for samfundet, så må vi ikke her i folketinget glemme, at det er her, ansvaret ligger for den egentlige politiske ledelse. Disse ting bør der være langt mere opmærksomhed om efter vor opfattelse. Men så kommer vi også ind på spørgsmål som indkomstpolitik o.lign. Her betyder det jo noget, hvordan organisationer er placeret, og den slags ting finder venstre det særdeles væsentligt at overveje.

Men i den foreliggende sag må jeg tilslutte mig ministerens bemærkninger. Jeg tror, jeg fik skrevet rigtigt, at konklusionen var: der er kun et spinkelt grundlag for en iværksættelse af denne undersøgelse. Jeg mener, det er yderst vanskeligt at få øje på.

Niels Helveg Petersen: Da fru Dagmar Andreassen ikke kan være til stede, skal jeg på hendes og mit partis vegne gøre nogle bemærkninger til det foreliggende forslag.

Det er ikke muligt for os at se, at der er noget problem i, at offentlige og koncessionerede selskaber er medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, ligesom vi heller ikke kan se, at der er noget problem i, at de ansatte i disse virksomheder er organiserede. Et problem kunne øjnes, hvis kun én af parterne havde ret til at lade sig organisere. Når forslaget begrundes med risiko for manglende

forsyning fra vore kraftværker i en konflikt-situation, så er det en tynd argumentation. Et lockoutvarsel er i praksis utænkeligt, det ville ikke blive accepteret af de politiske myndigheder. Og er det den anden side, der erklærer strejke, så er der jo en mægler inde i billedet, hvilket kan være en fordel.

Hvis der bliver udvalgsarbejde, og det gør der vel, så tager vi på det med et åbent sind, men det forekommer os oprigtigt talt, at forslagsstillerne ser spøgelse.

Der er uægtelig kommet det interessante til i debatten, at ministeren er uenig med den socialdemokratiske ordfører. Det er ikke noget, der sker tit i denne sal, og det vil da yderligere føje opmærksomhed til det udvalgsarbejde, der nu skal foregå. Forvirringen hæves forhåbentlig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henning Philipsen): Indledningsvis vil jeg gerne have lov til at takke hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) for hans tilsagn fra den socialdemokratiske gruppe om at ville støtte vort forslag.

Må jeg dernæst tillade mig et par bemærkninger til ministeren. Ministeren gjorde i sin tale opmærksom på, at staten ikke kan blande sig i værkernes organisationsforhold, sådan som det ser ud for nærværende. Vel, men ministeren kan i hvert fald ikke være uvidende om, at i en konflikt-situation vil staten ganske enkelt være nødt til at blande sig i, om disse kraftværker og andre offentlige virksomheder opretholder de for samfundet nødvendige forsyninger. Det er deraf, hele sagen skal udledes.

Ministeren henviser til mine bemærkninger til forslaget, hvor jeg til sidst har sagt:

„Årsagen hertil er disse virksomheders medlemskab af Dansk Arbejdsgiverforening“.

Det skal i hvert fald ses i en sammenhæng med det, der står foran. Jeg synes ikke, det er rigtigt, at ministeren bare trækker disse to linjer ud af det, for det, det drejer sig om, er, at i overenskomstsituationer på det private arbejdsmarked vil kraftværkerne — og det har været tilfældet — få præsenteret et konfliktvarsel, i det øjeblik organisationerne finder det nødvendigt, fordi disse kraftværker er medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening. Det er det, der er situationen, og det er ikke noget, kraftværkerne selv be-